

РЕШЕНИЕ

№ 12112

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА В. НЕДЕВА

при участието на секретаря ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от ГЕРГАНА В. НЕДЕВА Гражданско дело № 20221110114546 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени установителни искиове с правно основание по чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 92, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 99, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от ..., ЕИК ... срещу А. К. М., ЕГН ..., с която са предявени искиове за признаване на установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 74,46 лева, представляваща начислена от мобилния оператор ... договорна неустойка за предсрочно прекратяване по вина на абоната на договори за далекосъобщителни услуги от 02.06.2016 г. /в размер на 59,97 лв./ и от 17.07.2017 г. /в размер на 14,49 лв./, за която има издадена заповед за изпълнение от 29.09.2021 г. по ч. гр. дело № 50889/2021 г. по описа на СРС, 164-и състав.

Ищецът ..., ЕИК ..., твърди, че на 01.10.2019 г. бил сключен договор за цесия между него и, по силата на което му били прехвърлени вземанията, възникнали по договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги от 02.06.2016 г. и от 17.07.2017 г. между ... и ответника. Посочва, че преди това на 16.10.2018 г. бил придобил правото върху процесните вземания въз основа на договор за цесия с Твърди, че за потребените от ответника съобщителни услуги за период на потребление от 08.05.2018 г. до 07.08.2018 г., ... издала 3 броя фактури от 08.06.2018 г., 08.07.2018 г. и 08.08.2018 г. на обща стойност 222,07 лв. Посочва, че ответникът не бил изпълнил в срок задължението си за плащане на месечна такса по изброените фактури, вследствие на което възникнало правото на едностранно прекратяване на договора от изправната страна Последният прекратил договора за предоставяне на телекомуникационни услуги и начислил неустойка за предсрочно прекратяване на договора по вина на ответника. Твърди, че за сключения договор за цесия между ... и, последното, в качеството си на изрично упълномощено за това действие лице, имало право да уведоми ответника относно прехвърлянето на процесните вземания. Посочва, че връчването на исковата молба на ответника с приложеното уведомление за извършените цесии следва да се приеме за редовно съобщаването за същите. Претендира разноски.

Към исковата молба ищецът представя писмени доказателства, като моли от съда да приложи ч.гр.д. № 50889/2021 г. по описа на СРС, 164-и състав.

Ответникът А. К. М., ЕГН ..., е получил препис от исковата молба, но не е подал отговор в срока по чл.131 от ГПК. В съдебно заседание, се явява лично и оспорва иска, като твърди, че прекратяването не е по негова вина. Не отрича обаче, че е спрял плащанията, като твърди, че е станало по вина на оператора ..., които са започнали да завишават месечните му сметки. Възразява, че вземанията на ищеца са погА.и и по давност. Не ангажира доказателства за твърденията си. Не претендира разноски.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за неоснователен, поради следните съображения:

Приложени към исковата молба са преписи от Договор № ... за прехвърляне на вземания /цесия/ от 16.10.2018 г. между ... като цедент и ... като цесионер, ведно с Приложения № 2 и Договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 01.10.2019 г. между ... като цедент и ... като цесионер; Пълномощни – 2 бр., от името на съответните цеденти към цесионерите, за упълномощаването им да уведомяват длъжника за цесиите, чрез изпращане на нарочни уведомителни писма по см. на чл.99, ал.3 от ЗЗД; Извлечение от Приложение № 1 към Договор за цесия от 01.10.2019 г.; Уведомление за цесия от името на ... , действащо чрез пълномощника си ... и ... в качеството им на цеденти; Заявление-договор № *****...-... /02.06.2016 г. и Заявление-договор за електронни съобщителни услуги № ...-.../17.07.2017 г., с клиентски код ... и кл. № ..., сключени между ... и ответника А. М., декларация от ответника, в качеството на клиент на далекосъобщителни услуги, че са му връчени ОУ на мобилния оператор, които са приложими към договора между страните за периода на същия; Общите условия на договора между ... и абонатите на услуги, предоставяни чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството. Приети по делото са и издадените от страна на ... на клиента месечни сметки в периода от 08.06.2018 г. до 08.09.2018 г., вкл. 3-те процесния фактури.

По възраженията на ответника, заявени едва в проведеното открито съдебно заседание, не са представени доказателства.

От правна страна, при съвкупния анализ на приетите по делото писмени доказателства, посочени по-горе, съдът достигна до следните изводи:

При иск за реално изпълнение на договорно задължение ищецът следваше да докаже, че е налице валидно сключен договор, който е породил правните си последици и че е изправната страна по него. Върху ответника лежи тежестта да се установи положителния правопогасяващ факт на изпълнението, при условията на пълно и главно доказване.

Страните по делото, не спорят, че между ответника и трето за спора лице ... е имало валидно възникнали облигационни отношения по повод ползвани от А. М. и предоставени от ... далекосъобщителни услуги, въз основа на сключени Заявление-договор № *****...-... /02.06.2016 г. и Заявление-договор за електронни съобщителни услуги № ...-.../17.07.2017 г., с клиентски код ... и кл. № С доклада по делото, обявен за окончателен без възражения от страните, съдът е разпределил и доказателствената тежест между страните, като е указал на ищеца, че следва да установи освен наличието на действително правоотношение между ответника и третото лице /.../ по договори за предоставяне на далекосъобщителна услуга и неговото, но също така и *ползване на съответните услуги от страна на ответника, стойност на потребените услуги, надеж за изпълнение на задължението за заплащане, уговорка за неустойка и размер на същата, прехвърляне на вземането на праводателя на ищеца чрез договор за цесия, валиден договор за цесия относно процесното вземане между и ищеца, уведомяване на длъжника за цесиите.*

При установяване на горните факти в тежест на ответника е възложено да докаже, че е

погасил претендираните вземания, както и всичките си останали заявени в отговора правоизключващи възражения.

Видно от приетите доказателства, ищецът е фактурирал задължения на ответника за доставени мобилни услуги в общ размер на 222,07 лв. по сключения договор за моб. услуги и устройства на лизинг, за което е издал три месечни сметки, съответно от 08.06.2018 г., 08.07.2018 г. и 08.08.2018 г. като същите съставляват абонаментни такси за договорения месечен абонамент и използвани мобилни услуги към съответните планове „...“ и „...“, с вкр. ДДС и лихви за забава. Представените сметки /фактури/ са едностранно издадени от дружеството-ищец и представляват частни свидетелстващи документи, обективизиращи изгодни за техния издател факти, като същите не се ползват с материална доказателствена сила. От друга страна задължението на ответника да заплаща месечна абонаментна такса е поето със самото сключването на договора за мобилни услуги без значение от обема на предоставените услуги, т.е. на потребителя е предоставена възможност да ползва мобилните услуги по договора, като единствено от него зависи дали ще използва предоставените му услуги или не – дали ще провежда разговори, ще изпраща СМС или ще ползва мобилни данни. Предвид това съдът намира, че доколкото няма доказателства, че сключените договори са били прекратени в по-ранен момент /от посочения от ищеца такъв – 31.08.2018 г./ съответно да е било преустановено предоставянето на услугите, за ответника е възникнало задължение да заплати дължимите месечни абонаменти за периода 08.05.2018 г. – 08.08.2018 г. Не се установява по делото, ответникът да се е възползвал от правата си по ОУ на ищеца, в 6 месечен срок от издаването на съответната месечна фактура, в случай на несъгласие със стойността и обема на предоставените му мобилни услуги, да оспори пред оператора същата, въпреки изложените възражения в о.с.з. в този смисъл. Доказателства за вида и обема на допълнителни моб. услуги /извън абонамента/ ищеца не е ангажирал в производството, но и съдът не му е указал, че следва да доказва тези факти, доколкото по делото се претендират единствено суми, представляващи начислени неустойки във връзка с предсрочното прекратяване на тарифните планове, за които са били сключени договорите между ответника и

По отношение на цесияте:

Въпреки, че по делото се доказва първата от предпоставките за уважаването на иска, а именно, че между ... и ответника А. М. са били сключени процесните два договора за предоставяне на далекосъобщителни услуги от 02.06.2016 г. и 17.07.2017 г., за основателността на иска следва да се установи **и че е налице надлежно осъществено прехвърляне на спорното вземане** /включително и уведомяване на длъжника по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗДД/, по силата на което ищецът е активно легитимиран да получи изпълнение. Съдът счита, че по делото не се доказва надлежното прехвърляне на спорното вземане, по следните съображения:

Както в договора за цесия, сключен между ... и на 16.10.2018 г., така и в договора за цесия, сключен между и ищеца ... на 01.10.2019 г., е посочено, че неразделна част от тях са Приложение № 1, в които са подробно индивидуализирани вземанията, предмет на съответните договори за цесия. По делото не е представено като доказателство приложението към нито един от двата договора, поради което не се доказва, че вземането, което ... е имало към ответника А. М. реално е прехвърлено първо на, а след това и на В тази връзка е представен единствено документ, наименуван от ищеца „Извлечение от приложение № 1 към Договор за цесия от 01.10.2019 г.“, в който е отразено, че цедентът по този договор – ... по искане на цесионера и настоящ ищец издава настоящото извлечение от Приложение № 1 към договора за цесия, което е неразделна част от същия. В това извлечение е удостоверено, че между страните по договора за цесия е извършено прехвърляне на вземания от А. К. М., със съответен ЕГН, произтичащо от договори за мобилни услуги, подписани преди датата на цесията в размер на 74,46 лв. и това вземане е

прехвърлено на ... като в качеството си на цесионер последния има всички предвидени в законите на РБългария права на кредитор.

По отношение на текста на извлечението от Приложение № 1 към втория договор за цесия от 01.10.2019 г. се откроява противоречие, доколкото в него се сочи, че се издава **по отправено искане от ...** /цесионер по втория договор за цесия/. Същевременно е отразено, че същото извлечение **се издава от цедента „ЮБЦ“ ЕООД**, действащ чрез управителя си Юлиан Цампаров. Налага се извод, че издател на извлечението е същото лице, отправило и искането за издаването му, а именно - ..., действащ чрез управителя си Цампаров. Съдът не споделя извода на ищеца, че така представените от него към ИМ и приети като доказателства документи съставляват действително извлечения от процесните Приложения № 1 към договорите за цесии, а напротив същите съставляват нарочни изявления, направени от едната страна по сделките, което не е равнозначно на представянето на препис /респ. извлечение/ от Приложение № 1 към договора от 16.10.2018 г. и Приложение № 1 към договора от 01.10.2019 г. За разлика от Приложенията към договорите за цесия /неразделна част от тях/, които са подписани и от двете страни по съответния договор, то представеното Извлечение /на л.13/ изхожда само от едната страна по сделката, т.е. същото е едностранно съставен частен документ.

Представено бе и з.к. от потвърждение за прехвърляне на вземане по чл.99, ал.3 от ЗЗД, за което се твърди, че е издадено от надлежно упълномощен представител на кредитора Ищецът не представи нито оригинала на документа, нито посочи при изрично указание на съда кое е лицето, положило подпис под документа „за и от името на ...“, поради което съдът не следва да го преценява в съвкупност с останалите доказателства. От друга страна в договорите се сочи, че Приложения № 1, представляващи неразделна част към всеки от тях, съдържат **подробна** информация относно прехвърлените вземания. От приетите по делото доказателства обаче не се установява дали прехвърлените вземания от ответника М. са въз основа на процесните договори за мобилни услуги, сключени с него от 02.06.2016 г. и 17.07.2017 г. или представляват негови други задължения, по друго правоотношение с прехвърлителя ..., тъй като същите са описани в извлечението единствено като сума в размер на 74,46 лв., произтичаща от „договори за мобилни услуги, сключени между длъжника и ..., както и лизингови договори, начислени неустойки по тях, договори, подписани преди датата на сключената цесия от 01.10.2019 г.“. Това описание на вземането, което е цедирано по никакъв начин не го индивидуализира до степен, която да го направи безспорно.

Не на последно място, според съда от представения по делото Договор за прехвърляне на вземания от 01.10.2019 г., на който ищеца се позовава в качеството си на материално и процесуално легитимирано да води иска лице, е невъзможно да се установи волята на страните по него по отношение на съществените за договора елементи – *страни, прехвърляни вземания, цена* и т.н., което води на извод за неговата недействителност. Видно от текста на договора навсякъде, където е посочен предмета на договора се сочи, че цесионерът е договарял сам със себе си – така в преамбюла, в чл.1; в чл.3 определящ цената на договора; в цялата глава III Заявления-декларации на страните; в Глава IV – Права и задължения на страните. Подобно на обсъденото по-горе извлечение от Приложение № 1 и тук се налага извод, че договорът само формално е подписан от две страни, а от възпроизведените в него изявления не се установява кой на кого и какво точно прехвърля като съвкупност от вземания, тъй като навсякъде е записано, че цесионерът договаря с цесионера.

Поради изложените съображения и констатираните противоречия в приетите по делото доказателства, съдът не може да приеме за безспорно доказано, че вземането, което „Българска телекомуникационна компания“ ЕОД е имало към ответника А. К. М. е било предмет на двата договора за цесия от 16.10.2018 г. и от 01.10.2019 г.

Следователно и ищецът ... не е активно материалноправно легитимиран да претендира

процесното вземане, тъй като не се установява по делото да е настоящия кредитор на ответника и да притежава материалноправна легитимация спрямо длъжника М. по отношение на претендираното вземане и за претендирания размер от 74,46 лв.

Като краен извод, предявения установителен иск като недоказан подлежи на отхвърляне.

По разноските:

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски на основание чл.78, ал.3 ГПК. Ответникът не е ангажирал доказателства за извършени в заповедното и настоящото исково производство съдебни разноски, поради което такива не му се следват.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ..., ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление и съдебен адрес ..., срещу **А. К. М., ЕГН *******, с адрес в ... установителен иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл.415, ал.1, т.2 ГПК с правна квалификация чл.124, ал.1 във вр. чл. 99 ЗЗД във вр. чл. 229 ЗЕС за признаване за установено в отношенията между страните, че А. К. М. дължи на ... сумата от **74,46** лв. представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги, сключени на 02.06.2016 и 17.07.2017 г., между ответника М. и мобилния оператор ..., за клиентски № ...003, открит за абоната А. К. М., за които суми е била издадена в полза на ищеца, заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК от 29.09.2021 г., в хода на ч. гр. д. № 50889/2021 г.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____